

РЕШЕНИЕ

№ 5272

гр. София, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 13.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10402** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.,вр.203 и сл.АПК, вр с чл.1 от ЗОДОВ.

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът Ц. С. И. твърди, че с наказателно постановление /НП/ № 21-4332-008859/27.4.2021 г. на началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, на основание чл. 183, ал. 5, т.2 ЗДвП ѝ е наложена глоба в размер на 100 лв.; отнети са ѝ 8 точки. На 19.5.2021 г. е заплатила посочената глоба. С решение на СРС, постановено по НАХД № 8104/2021 г., влязло в сила на 24.9.2022 г., е отменено посоченото НП.

Ето защо иска присъждане на равностойността на посочената глоба. Твърди, че тя не подлежи на връщане/възстановяване по реда на чл. 129 ДОПК доколкото не е наложена от орган по приходите. Излага подробни съображения по основателността на предявения иск. Претендира и законна лихва върху главницата от датата на влизане в сила на решението на СРС до окончателното ѝ плащане.

Ответникът Столична дирекция вътрешни работи /СДВР/ оспорва исковите. Твърди, че са недопустими. Глобата е публично държавно вземане съгласно чл. 162, ал. 2, т. 5 ДОПК, поради което недължимото ѝ плащане се възстановява по реда на възстановяване на недължимо платени публични вземания. Искането за възстановяване на сумата следва да се отправи до Главна дирекция „Национална полиция“ /ГДНП/. На сайта на Съюза на българските автомобилисти, както и на сайта на МВР „Пътна полиция“ са публикувани подробни описания как да се поиска

недължимо платена глоба. „Алтернативно“, ако се счете, че исковете са допустими, да се отхвърлят.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира че производството по делото следва да бъде прекратено.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, както и събраните по делото доказателства, намира следното:

С решение № 3313/31.8.2022 г., постановено по НАХД № 8104/2021 г. на СРС, 16 с-в, съдът е отменил наказателно постановление № 21-4332-008859/27.4.2021 г. на началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на ищцата, на основание чл. 183, ал. 5, т.2 ЗДвП ѝ е наложена глоба в размер на 100 лв.; отнети са ѝ 8 точки. Решението е влязло в сила на 22.09.2022 г., като необжалвано.

Установява се, видно от квитанция от 19.5.2021 г., че на посочената дата ищцата е заплатила посочената глоба.

Предвид така установеното съдът намира че искът е основателен.

Съгласно чл. 1, ал. 1, ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Предвид установеното по делото следва да се приеме, че се установява кумулативното наличие на предпоставките на посочената норма. Установява се постановяване на акт на държавен орган, който впоследствие е признат, с влязло в сила решение, за незаконосъобразен. Именно в резултат на незаконосъобразния акт е налице неоправдано разместване в имуществената сфера на страните по делото. Ето защо съдът намира, че следва да бъде присъдена исквата сума, доколкото се установява, че тя представлява размерът на заплатените от жалбоподателя суми въз основа на незаконосъобразен административен акт.

По разноските. Установява се, че ищецът е заплатил разноски за адвокатско възнаграждение – 400 лв. и за такси – 40 лв.

По възражението на ответника за прекомерност. Делото е с незначителна както правна, така и фактическа сложност, поради което и предвид цената на иска, справедливостта изисква адвокатското възнаграждение да бъде определено под минимума по Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, доколкото и посочената наредба противоречи на акт с по-висша юридическа сила – този на Гражданско процесуалния кодекс. Ето защо и с оглед посочените критерии съдът намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде определено в размер на 150 лв.

Въз основа на тези мотиви съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция вътрешни работи да заплати на Ц. С. И., ЕГН [ЕГН] сумата от 100 лв. претърпени вреди от незаконосъобразен акт – наказателно постановление /НП/ № 21-4332-008859/27.4.2021 г. на началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, както и 190 лв.- разноски, като ОТХВЪРЛЯ искането за

присъждане на адвокатско възнаграждение за разликата допълния претендиран размер от 400 лв.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ВАС В 14- СРОК ОТ СЪОБЩЕНИЕТО ДО СТРАНИТЕ, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

СЪДИЯ: